Βάκχον Εὔιον ἡμῖν.
μύστις νάματος ἧι Κύπρις
ὑμεναίους κροτοῦσα·
χάρασσ᾽ Ἔρωτας ἀνόπλους
καὶ Χάριτας γελώσας
ὑπ᾽ ἄμπελον εὐπέταλον
εὐβότρυον κομῶσαν·
σύναπτε κούρους εὐπρεπεῖς
†ἀν μη† Φοῖβος ἀθύρηι.

6 (5 B.)

Στέφος πλέκων ποτ᾽ εὗρον
ἐν τοῖς ῥόδοις Ἔρωτα,
καὶ τῶν πτερῶν κατασχών
ἐβάπτισ᾽ εἰς τὸν οἶνον,
λαβὼν δ᾽ ἔπιον αὐτόν·
καὶ νῦν ἔσω μελῶν μου
πτεροῖσι γαργαλίζει.

7 (6 B.)

Λέγουσιν αἱ γυναῖκες·
'Ἀνάκρεον, γέρων εἶ·
λαβὼν ἔσοπτρον ἄθρει
κόμας μὲν οὐκέτ᾽ οὔσας,
ψιλὸν δέ σευ μέτωπον.'
ἐγὼ δὲ τὰς κόμας μέν,
εἴτ᾽ εἰσὶν εἴτ᾽ ἀπῆλθον,

SLUB Wir führen Wissen.
http://digital.slub-dresden.de/id408079479/13
UNIVERSITÄT LEIPZIG